

Sygn. akt II Kp 201/15

Ko 391/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Drawsku Pomorskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Karolina Grams

Protokolant: st. sekr. sąd. Beata Kurth

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 14 grudnia 2015 r.

zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonego Stowarzyszenia Teatralnego Dom na Młynowej „Teatr Trzyrzecze” w Białymstoku adw. Marty Rybnik

na postanowienie o umorzeniu dochodzenia o czyn z art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, wydane w dniu 30 września 2015 r. w sprawie sygn. akt Ko 391/15

na podstawie art. 329 § 1 i 2 kpk

postanawia:

nie uwzględnić zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonego Stowarzyszenia Teatralnego Dom na Młynowej w Białymstoku na postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie znęcania się ze szczególnym okrucieństwem w listopadzie 2013 r. w okolicach miejscowości Białe Zdrój gm. Kalisz Pomorski nad postrzelonym w czasie polowania jeleniem - bykiem, tj. o czyn z art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, wydane w dniu 30 września 2015 r. w sprawie sygn. akt Ko 391/15 i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy przy przyjęciu, iż podstawę stanowi art. 17 § 1 pkt 1 kpk.

Uzasadnienie

Zażalenie pełnomocnika pokrzywdzonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Analiza akt Ko 391/15 pozwala na stwierdzenie, iż organy prowadzące postępowanie przygotowawcze podjęły właściwą decyzję, jakkolwiek podstawą umorzenia postępowania jest brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego. W szczególności w przedmiotowej sprawie nie sposób pominąć okoliczności, iż do ranienia i zabicia zwierzęcia doszło na podstawie i w ramach obowiązujących przepisów prawa, tj. zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (t. j. Dz.

U. z 2013 r. poz. 1226 ze zm.) – na legalnie zorganizowanym i przeprowadzonym polowaniu. Zgodzić się należy z wnioskami dołączonych do zażalenia opinii lekarzy weterynarii (a więc odmiennie niż stwierdza w pkt 1 opinii z dnia 9.07.2015 r. biegły powołany w sprawie), iż w chwili zdarzenia zwierzę (jeleń) jeszcze żyło, lecz było w agonii. Samo stwierdzenie powyższego faktu nie przesądza jednak, iż doszło do popełnienia przestępstwa znęcania się nad zwierzęciem. Sąd zważył, iż nawet opinia dołączona do zażalenia przez skarżącego stwierdza, iż „możliwe, że świadomość zwierzęcia była bardzo ograniczona” i „nie można jednoznacznie stwierdzić, czy zwierzę odczuwało ból”.

Zdaniem sądu z uwagi na kontekst zdarzenia, jego krótkotrwałość, sposób oraz zamiar i cel działania sprawców w niniejszej sprawie (przestępstwo znęcania się nad zwierzętami określone w art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt może być popełnione tylko umyślnie i to wyłącznie z zamiarem bezpośrednim) nie można stwierdzić znęcania się nad zwierzęciem, tym bardziej ze szczególnym okrucieństwem. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do postawienia komukolwiek zarzutu z art. 35 ust. 1a bądź art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 856).

Odnosnie do pozostałych zarzutów podniesionych w zażaleniu sąd zważył, iż skarżący nie wskazał konkretnie, w jaki sposób w związku z przedstawionym zdarzeniem miało dojść do „narażenia osób na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia”, w polskim prawie karnym nie istnieje przestępstwo „deprawacji nieletnich”, zaś kwestia ewentualnego zaistnienia czynu z art. 263 kk została wyjaśniona, bowiem ustalono, iż Jan Pączkiewicz przekazał swoją broń innemu myśliwemu, Krzysztofowi Marasowi (k. 35 i 39 akt), a więc osobie posiadającej odpowiednie uprawnienia.

Wobec wyczerpania możliwości podjęcia dalszych czynności w tej sprawie postępowanie należało umorzyć.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

/Karolina Grams/

Stwierdzam, iż postanowienie
uprawomocniło się w dniu 14.10.2015
i podlega wykonaniu

SEKRET

Za zgodność podpisu
z oryginałem